

Jacob Christensen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han stillede sig velvillig overfor den Henstilling, jeg rettede til ham, om at søge etableret et Samarbejde mellem Staten og Kommunerne for snarest muligt at fremskaffe de nødvendige Pengemidler til Fortsættelse af de paabegyndte offentlige Arbejder og til eventuel Paabegyndelse af nye, nødvendige Arbejder, men jeg vil gerne tilføje, at det vil være meget ønskeligt, om der ret snart kunde træffes de fornødne Foranstaltninger paa dette Omraade. Jeg ved, at man ude omkring i de forskellige Kommuner er kørt fast og ikke er i Stand til at fuldføre de Arbejder, som alt er paabegyndte, fordi der ikke har kunnet skaffes de fornødne Pengemidler, og jeg tror ikke, det vil kunne lykkes, medmindre Staten træder hjælpende til og søger at skaffe Pengene til Veje. Naar man i øvrigt er enig om, at det er at foretrække at faa Arbejde sat i Gang i Stedet for at udbetale Understøttelse, vil det forhaabentlig lykkes at faa dette Spørgsmaal ordnet, men der er ikke megen Tid at spilde, det er paa høje Tid, der gøres de fornødne Forarbejder paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) vil jeg sige, at de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) nylig fremsatte, bekræfter Rigtigheden af, hvad jeg for udtalte, at Husmændene i højeste Grad er interesserede i den almindelige Prisregulering. Husmændene har jo ogsaa Gang paa Gang gennem deres Organisationer udtalt, at det er ad den Vej, de vil hjælpes, og ikke derved, at de skal have udbetalt Penge gennem Kommunerne i Form af Rabatmærker eller anden Pengeunderstøttelse. Naar dette nu Gang paa Gang er fremhævet af Husmændenes egne Talsmænd, forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem fra Sæby vil modsætte sig Bestræbelser i den Retning. For øvrigt er det jo saaledes, at hvis Husmændene vil nøjes med den samme Rationering, som man har i Byerne, har de ogsaa samme Adgang til at erholde Statsstøtte, som man har i Byerne, men jeg er ganske klar over, at der ikke er mange Husmænd, som vil foretrække at gaa den Vej, fordi den Ration, de paa den Maade faar, er saa ringe, at de langt vil foretrække at melde sig blandt Selvforsynerne, men de har, som sagt, samme Adgang, som man har i Byerne til at faa de Goder, som kan faas efter dette og det nylig behandlede Lovforslag om Prisregulering.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord i Anledning af den Bemærkning, som det

ærede Medlem fra Sæby rettede til min Partifælle, det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge). Det var en yderst haanlig Overlegenhed, det ærede Medlem viste ved den Bemærkning, han rettede til det ærede Medlem. (*Pinstrup:* Det passer ikke!). Jo, det passer. Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokraternes Opgave var at gribe ind og regulere, og han vidste ikke, hvorledes det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds i det hele taget skulde klare sig, hvis Reguleringen ophørte, thi han regulerede sikkert, baade naar han var vaagen, og naar han sov. Jeg kunde i alt Fald ikke faa andet Indtryk, end at det var en haanende Bemærkning. (*Pinstrup:* Det er Programmet). Det er et Program, det ærede Medlem har lavet, det er i alt Fald ikke vort, men det er ikke sjældent, at andre søger at lave Program for os, det kan vi ellers nok selv besørge, og jeg tror, at de Programmer, vi laver, er bedre end de, man fra anden Side søger at stikke os i Skoene. Jeg vil nedlægge en ganske energisk Protest mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem optraadte overfor de prisregulerende Myndigheder. Der er ingen som helst Anledning til her i Salen at lade haant om det Arbejde, disse Myndigheder har udført, det tjener de Folk til Ære, i alt Fald ikke til Skam, at de har ofret deres Tid og Arbejde paa saa nyttige Foranstaltninger som dem, der er søgt tilvejebragte gennem Prisreguleringskommissionen. Det er beklageligt, at det ikke har kunnet lykkes at gennemføre endnu mere paa det Omraade, og naar det ikke har kunnet lykkes, skyldes det ikke mindst den Uvillie, den Tværhed og Surhed, som er kommet frem i Venstres Presse og fra adskillige af Venstres Agitatorer. Hvis man ikke fra den Side havde lagt disse prisregulerende Bestræbelser for Had og mistænkeliggjort dem, tror jeg, det vilde være lykkedes for Prisreguleringskommissionen at naa til bedre Resultater og at forhindre, at der Landet over har været saa mange, som brød sig fejl om de Cirkulærer og administrative Foranstaltninger, som er fremkommet paa dette Omraade. I Stedet for at anlægge en haanlig Overlegenhed overfor det Arbejde, Prisreguleringskommissionen har udført, vil jeg takke den derfor. Jeg gad vide, hvorledes det vilde have set ud i dette Land, hvis vi ikke havde haft en prisregulerende Kommission. Den Dom, der faldt forleden i Højesteret, viser, at det har været i højeste Grad paakrævet at have en saadan prisregulerende